

A MAGYAR KÖZTÁRSASÁG NEVÉBEN!

A Győri Ítéltábla a Dr. Poharánszki István ügyvéd által képviselt **felperes** a Dr. Palotai Beáta ügyvéd által képviselt **I. r.**, valamint **II. r. alperesek** ellen, **kölcsön megfizetése** iránt indított perében a Veszprém Megyei Bíróság 2010. március 4. napján kelt 1.G.40.084/2009/6. számú ítélete ellen az I-II. r. alperesek által előterjesztett 7. és 8. számú fellebbezések folytán meghozta a következő

Í t é l e t e t :

Az ítéltábla az elsőfokú ítéletet helybenhagyja.

Egyetemlegesen kötelezi az alpereseket, hogy fizessenek az államnak - az illetékekben eljáró hatóság felhívására - 900.000.- (kilencszázezer) Ft feljegyzett fellebbezési illetéket.

Egyetemlegesen kötelezi az alpereseket, hogy 15 nap alatt fizessenek a felperesnek 500.000.- (ötszázezer) Ft másodfokú perköltséget.

Ez ellen az ítélet ellen fellebbezésnek nincs helye.

I n d o k o l á s :

Az elsőfokú bíróság által a megismételt eljárásban megállapított tényállás szerint a felek között 2006. július 19. napján kölcsönszerződés jött létre, amelynek alapján a felperes 84.000.000.- Ft beruházási hitelt nyújtott az I. r. alperesnek. A szerződés alapján a hitel visszafizetésének végső dátuma 2016. július 31. napja volt úgy, hogy az első tőketörlesztés esedékessége 2007. július 31. napja. Az I. r. alperes hiteldíjat volt köteles fizetni, amely magában foglalta a változó mértékű (évi egy hónapra jegyzett BUBOR + 3 %) ügyleti kamatot, 3,5 ezrelék zárlati költséget, valamint egyszeri 1,5 % szerződéskötési díjat. Az ügyleti kamat megfizetésének első időpontja 2006. július 31. napja lett volna, úgy hogy minden naptári hónap utolsó napján utólag vált volna esedékessé. A felperes jogosult volt a hiteldíj mértékét a jogszabályi rendelkezések, a jegybanki előírások, a forrásköltség és a pénzpiaci kamat változásától függően egyoldalúan a hitel visszafizetésének teljes időtartama

alatt megváltoztatni. Törlesztési késedelem esetén a felperes jogosult volt a kölcsön lejárt tőkerésze után az ügyleti kamaton felül évi 6 % késedelmi kamatot felszámítani. A teljes induló hiteldíj bármely elemének fizetésére vonatkozó kötelezettség késedelmes teljesítése esetén az I. r. alperes a késedelem időtartamára, a késedelmesen teljesített összeg után 6 % késedelmi kamat megfizetésére volt köteles. A felperesnek igényérvényesítéskor jogában állt a teljes fennálló hiteldíj és késedelmi kamattartozást tőkésíteni és az így megállapított tőke után az ügyleti kamaton felül további 6 % késedelmi kamatot felszámítani. A felek a szerződésben számos esetet nevesítettek, amely súlyos szerződésszegésnek minősül, emellett kikötötték azt is, hogy a felperest a Ptk. 525.§-ban meghatározott esetekben is megilleti az azonnali hatályú felmondás joga.

A II.r. alperes az I.r. alperes fenti tartozásáért készfizető kezességet vállalt.

A peres felek a szerződést 2007. július 31. napján úgy módosították, hogy az első tőketörlesztő részlet esedékességének időpontját 2016. július 31. napjában határozták meg, az ügyleti kamat visszafizetésének első időpontja pedig 2008. január 31. napja lett, azzal, hogy az első kamatnap a folyósítás napja, az utolsó pedig a törlesztést megelőző nap. A szerződést 2007. december 12. napján ismét módosították, amelynek értelmében a kölcsön összege 72.000.000.- Ft-ra változott.

A felperes 2007. július 31. napján arról tájékoztatta az I. r. alperest, hogy az ügyleti kamatláb évi 10,8 %, illetve ha II.rendű alperes neve vagy bármelyik cége által felvett hitelnél 15 napot meghaladó tőke-, illetve kamatfizetési késedelem keletkezik, kockázati kamatfelárként +2 % kamatot számít fel. A 2007. október 18. napján a felperes közölte, hogy 1%-kal emelte a kockázati felárat, majd 2008. február 7. napjától a hitelkamattal kockázati felárat további 1,2 %-kal felemelte.

A felperes 2008. február 4. napján, majd pedig 2008. április 17. napján felszólította az alpereseket 7.148.985.- Ft hátralék, valamint 9.041.- Ft folyószámlával kapcsolatos költség megfizetésére azzal, hogy ennek elmulasztása esetén a kölcsönt felmondja.

Az alperesek a fizetési kötelezettségüket nem teljesítették, ezért a felperes a hitelszerződést 2008. május 26. napján a Ptk. 525.§ alapján azonnal hatállyal felmondta és egyúttal felszólította az alpereseket a tartozásuk megfizetésére. Ennek az alperesek a mai napig nem tettek eleget.

A felperes módosított keresetében 81.228.559.- Ft, és ebből - a tőke és ügyleti kamat együttes összege azaz - 80.722.217 forint után 2008. május 26-tól a kifizetés napjáig járó évi 21%-os mértékű kamat egyetemleges megfizetésére kérte kötelezni az alpereseket, az I.r. alperest a kölcsönszerződés alapján mint személyes adóst, a II.r. alperest pedig a Ptk. 272.§-a alapján mint készfizető kezest.

A keresete számszaki levezetésében részletezte, hogy a követelt összeget hogyan számította ki.

Az alperesek a kereset elutasítását kérték. Állították, hogy a felperes többszöri felszólítás ellenére sem számolt el a neki megfizetett összegekkel, a kamatokat önkényesen állapította

meg, érthetetlen számukra a felperes kamatszámítása. Állították, hogy a kölcsönszerződés felmondása jogellenes volt. Előadták továbbá, hogy a kölcsön fedezeteként felajánlott ingatlanokra adásvételi szerződést kötöttek és a befolyó vételárból kívánják a tartozásukat rendezni.

A megismételt eljárásban az elsőfokú bíróság a fellebbezéssel támadott ítéletével kötelezte az I-II. r. alpereseket, hogy 15 napon belül egyetemlegesen fizessenek meg a felperesnek 81.228.559.- Ft-ot, ebből 80.722.217.- Ft után 2008. május 26. napjától a kifizetésig évi 21 % kamatot, továbbá 2.150.000.- Ft perköltséget, valamint az államnak, külön felhívásra 900.000.- Ft feljegyzett illetéket.

Ítéletének indokolásában kifejtette, hogy a szerződő felek közötti kölcsönszerződés a felperes felmondása folytán a jövőre nézve megszűnt, így a megszűnés előtt már nyújtott felperesi szolgáltatás szerződésszerű pénzbeli ellenértékét a Ptk.321.§. (1) bekezdése és 319.§. (2) bekezdése alapján az alperesek köteles megfizetni.

Rámutatott arra, hogy a Pp.3.§ (3) bekezdésének, valamint a Pp.141.§ (2) és (6) bekezdése ellenére a megismételt eljárás során az alperesek sem újabb tényeket nem adtak elő, sem újabb bizonyítékokat nem szolgáltatottak, a felperes módosított keresetére sem tettek érdemi nyilatkozatot. Az általuk előadottak nem alkalmasak annak alátámasztására, hogy a szerződéses kötelezettségeiket teljesítették, (ezt egyébként maguk sem állították). A perbeli esetben a felperes jogszerűen gyakorolta a felmondás jogát, amely a szerződést az alperesek elfogadó nyilatkozata nélkül is megszüntette. A megyei bíróság mellőzte az alperesek igazságügyi könyvszakértő kirendelésére vonatkozó bizonyítási indítványát, mivel egyrészt az alperesek semmilyen tényelőadást nem tettek abban a körben, hogy a felperes kamatkövetelését milyen okból és mennyiben vitatják, másrészt felhívás és a jogkövetkezményekre történt figyelmeztetés ellenére sem előlegezték meg a szakértői költségeket.

A II. r. alperes - mint készfizető kezes - egyetemleges marasztalása a Ptk. 272.§ (1) bekezdésén, a Ptk. 274.§ (1) bekezdésén, illetve (2) bekezdésének b) pontján alapult.

Az elsőfokú ítélet ellen az alperesek terjesztettek elő fellebbezést kérve annak hatályon kívül helyezését és az elsőfokú bíróság új eljárásra és új határozat hozatalára való utasítását. Fellebbezésük indokaként megismételtve az elsőfokú eljárás során előadottakat, arra hivatkoztak, hogy a felperes jogellenesen mondta fel a perbeli kölcsönszerződést, illetve a jóhiszeműség és tisztesség követelményébe ütközően járt el. A felperes tudatában volt annak, hogy az I. r. alperes a hitel törlesztését a fedezetként lekötött ingatlanok értékesítéséből, valamint harmadik személy támogatásával kívánja megoldani, azonban e harmadik személy jelzálogjogának az ingatlan-nyilvántartásba történő bejegyzéséhez nem járult hozzá. Az I. r. alperes 2009. októberében adásvétel szerződést kötött a fedezetként felajánlott ingatlanokra, amelyből befolyó pénzből a felperes követelése kielégíthető lenne. Ismételten hivatkozott arra is, hogy a felperes a II. r. alperes üzleti érdekeltiségébe tartozó társaságok hiteleit „együtt kezeli”, és azokat mintegy visszaélésszerűen egyszerre mondta fel, ellehetetlenítve ezáltal az érintett társaságok gazdasági helyzetét. Továbbra is fenntartották ezeken túl, hogy a felperes kamatszámítási módszere számukra érthetetlen.

A felperes fellebbezési ellenkérelme az elsőfokú ítélet helybenhagyására irányult, annak helyes indokai alapján, megismételte az elsőfokú eljárás során előadott érveit. Hangsúlyozta, hogy az alperesek a per során nem jelölték meg konkrétan, hogy a felperes mely magatartása, milyen jogszabályi előírást sértett volna meg, amely megalapozná a felmondás jogellenességét. A követelésének azösszecszerűségét, a kamatszámítás módszerét részletesen bemutatatta, indokolta, ehhez képest az alperesek nem jelölték meg, hogy azt konkrétan mennyiben és milyen okból vitatják. Az általuk indítványozott igazságügyi könyvszakértő díját felhívás ellenére nem helyezték letétbe, így az elsőfokú bíróság jogszerűen mellőzte a szakértői bizonyítást.

A fellebbezés nem alapos.

A fellebbezés kapcsán az ítéletábla mindenekelőtt rámutat arra, hogy az elsőfokú ítélet hatályon kívül helyezésének törvényes indoka nem volt, az elsőfokú bíróság az elsőfokú eljárás lényeges szabályainak megsértése nélkül hozta meg a határozatát, nem követett el olyan lényeges eljárási szabálysértést, amely az eljárás megismétlését indokolta volna.

Az elsőfokú bíróság a perben beszerzett bizonyítékokat megfelelően értékelte, és a kereseti kérelem és ellenkérelem kereteire tekintettel a tényállást kellő mértékben feltárta, és abból levont következtetése és érdemi döntése is helytálló, amellyel az ítéletábla egyetértett.

Az elsőfokú bíróság a szakértői bizonyítás költségeinek az előlegezésére az alpereseket helytelenül hívta fel - ugyanis a Pp.164.§. (1) bekezdése alapján a követelés jogalapjának és összecszerűségének bizonyítása a felperes kötelezettsége - ám ennek a jogvita érdemi elbírálására kiható következménye az alábbiak miatt nem volt.

A felperes a keresetével érvényesített igényének alapjául szolgáló tényeket és azok bizonyítékait a Pp. 121.§ (1) bekezdésének c) pontja szerint részletesen előadta. Ennek körében részletesen ismertette a felek között létrejött szerződések, és a felek között folytatott levelezés tartalmát, valamint csatolta az érvényesíteni kívánt jog alapjául szolgáló tények bizonyítására szánt okiratokat is. Részletes számíttással mutatta be, hogy az általa követelt összeg milyen tételekből áll össze, illetve az egyes tételek miből erednek. Az alperesi ellenkérelemre tekintettel érthető levezetését adta az általa alkalmazott késedelmi kamatszámítás módszerének.

Ehhez képest az alperesek a kereset jogalapjának vitatása mellett, érdemi ellenkérelmükben (Pp.139.§.) az összecszerűség vonatkozásában csak annyit nyilatkoztak, hogy a felperes kamatszámítási módszere számukra „nem érthető”, a felperes a kamatokat „önkéntesen állapította meg”. Az elsőfokú bíróság ismételt felhívásai ellenére azonban e körben részletes tényelőadást nem terjesztettek elő arra vonatkozóan, hogy a felperes számításának mely elemével és milyen okból nem értenek egyet, azt mennyiben vitatják.

Az alperesek azon nyilatkozata, hogy „a felperes kamatszámítási módszere számukra nem érthető, a felperes a kamatokat „önkényesen állapította meg”, hiányos, nem kellően részletezett, az ellenkérelemmel támasztott követelményeknek nem felel meg. Ezért annak kiegészítésére, konkrét előterjesztésére az elsőfokú bíróság helyesen hívta fel az alpereseket. Az alperesek azonban az elsőfokú bíróság felhívásai ellenére sem terjesztettek elő a Pp. 139.§-ának megfelelő ellenkérelmet, nem adták elő konkrétan, hogy a felperes kereseti követelésénekösszecszerűségét, a kamatszámítás módszerét, annak mely részét, mennyiben és milyen okból vitatják. Önmagában azon alperesi nyilatkozat, hogy a felperesi nyilatkozat jogalapját ésösszecszerűségét nem ismeri el, nem teszi a felperes tényállításait kétségessé (BDT 2010/2212. sz. döntés)

A Pp.163.§ (2) bekezdéséből, a Pp. 141.§ (2) és (6) bekezdéséből következően pedig a bíróság az egyik félnek az ellenfél által bírói felhívás ellenére kétségbe nem vont előadása folytán valónak fogadhat el tényeket, ha azok vonatkozásában kételye nem merült fel. A felperes a követelését megalapozó okiratokat csatolta, kamatszámítását áttekinthető módon és megfelelően részletezte. Az alperesek a felperes által előterjesztett tényeket és bizonyítékokat nem tudták érdemben kétségessé tenni, így azokat a Pp. 163.§ (2) bekezdés alapján valónak lehetett elfogadni. Ebből következően a perben a könyvszakértői bizonyítás lefolytatása sem vált szükségessé, mivel a viszonylag egyszerűen átlátható, kellően levezetett kamatszámítás egyetlen elemét sem vitatták az alperesek az érdemi ellenkérelemnek megfelelő olyan részletességgel, konkrétummal, amelynek eldöntéséhez a Pp. 177.§ (1) bekezdésének értelmében különleges szakértelem lett volna szükséges. Ezért az elsőfokú bíróság helytállóan döntött, amikor az alperesek további nyilatkozatainak bevétele nélkül a rendelkezésre álló adatok alapján határozott (Pp. 141.§ (2) és (6) bekezdések).

Az alperesek által előadott okokból nem lehetett megállapítani azt sem, hogy a felperes jogellenesen gyakorolta volna a felmondás jogát.

Mindezekre figyelemmel az ítéletábra az elsőfokú bíróság ítéletét - a fellebbezés folytán szükségessé vált fenti kiegészítéssel - a Pp. 253.§ (2) bekezdése alapján helybenhagyta.

A fellebbezés nem vezetett eredményre, ezért a másodfokú eljárásban is pervesztes alperesek a Pp. 239.§-a folytán alkalmazandó Pp. 78.§ (1) bekezdése alapján viselni kötelesek a másodfokú eljárásban felmerült saját, valamint a felperes perköltségét. A felperes jogi képviselőjének munkadíját az ítéletábra a Pp. 79.§ (1) bekezdése, valamint a 32/2003. (VIII. 22.) IM rendelet 3.§ (2), (3), (5) és (6) bekezdései alapján - a per egyéb adataira figyelemmel - a kifejtett ügyvédi munka mérlegelésével és a pertárgyérték alapulvételével bruttó 500.000.- forintban állapította meg, amelynek viselésére az alperesek egyetemlegesen kötelesek.

Kötelesek továbbá az alperesek, az Itv. 59.§ (1) bekezdése, valamint a 6/1986. (VI. 26.) IM rendelet 13.§ (2) bekezdése alapján az államnak felhívásra megfizetni az illetékfeljegyzési joguk folytán le nem rótt fellebbezési illetéket.

Győr, 2011. március 16. napján

Dr. Szalai György sk. a
tanács elnöke

Dr. Bajnok István sk.
előadó bíró

Dr. Ferenczy Tamás sk.
bíró

A kiadmány hitelül
kiadó: